

Estimats, que Jesús em guardi les filles i els fills!

En recórrer els dies d'aquest mes, recordarem tants aniversaris, tantes fites de la història de l'Opus Dei, que -com va escriure moltes vegades sant Josepmaria- és veritablement *la història de les misericòrdies de Déu*, que ara ens toca fer a nosaltres.

Des d'aquell 2 d'octubre de 1928, l'Obra va donar tots els seus passos guiada per la mà provident de Déu Pare nostre, amb l'impuls de l'Esperit Sant, emparada sota el mantell de la Mare de Déu. Ara, cadascuna i cadascun dels seus fills, amb l'afany diari de convertir l'existència en un cant de lloança a la Trinitat, ens sentim moguts a clamar, en unió amb sant Josepmaria: *gratias tibi, Deus, gratias tibi!* Volem manifestar-ho amb la ment, amb el cor, amb els llavis i amb les obres, al llarg del nostre pas per la terra. Certament, hi ha dates -com la que es compleix demà- en què aquesta necessitat es torna més preemptòria, però, com deia el nostre fundador en la vigília de les seves noces d'or sacerdotals, dirigint-se al Senyor: *no és una obligació d'aquest moment, d'avui, del temps que es compleix demà, no. És un deure constant, una manifestació de vida sobrenatural, una manera humana i divina alhora de correspondre a l'Amor teu, que és diví i humà<sup>1</sup>.*

Han passat vuitanta-quatre anys des d'aquell *mirabilis dies*, des d'aquell dia meravellós, i allò que el nostre Pare va veure en la quietud de l'habitació on es trobava recollit en pregària, després d'haver celebrat la Santa Missa, es contempla ja com una realitat universal, una lluminària que guia a innumbrables persones del món sencer, ensenyant-los a convertir totes les tasques honorades -les de cada jornada- en camins que condueixen de dret a la santedat, camins que el mateix Déu ofereix a les dones i als homes.

*Gratias tibi, Deus, gratias tibi!* Donem gràcies a Déu de tot cor per la seva bondat immensa, i també per l'heroica fidelitat del nostre Pare. «La seva vida i el seu missatge -va

---

<sup>1</sup> Sant Josepmaria, *Notes de la pregària personal*, 27-III-1975.

proclamar el beat Joan Pau II fa deu anys- han ensenyat a una multitud immensa de fidels -sobretot laics que treballen en les més diverses professions- a convertir les tasques més comunes en pregària, en servei al proïsme i en camí de santedat». Per això, afegia aquest gran Pontífex, «amb raó se'l pot definir com "el sant de la vida corrent"»<sup>2</sup>.

Aquesta solemne declaració del Vicari de Crist era el punt final de l'Església a la fama de santedat que ja en vida envoltava el nostre estimadíssim Pare. Ho havia fet notar el Papa Pius XII a uns bisbes australians, parlant-los del nostre Pare: «És un veritable sant, un home enviat per Déu per a la nostra època»<sup>3</sup>. També Pau VI el considerava un sacerdot sant, com va referir Mons. Álvaro -amb l'autorització del Papa- després d'una audiència amb el Romà Pontífex el 1976. En aquella ocasió, Pau VI va afirmar que el nostre Fundador havia estat «un dels homes que en la història de l'Església havia rebut més carismes i havia correspost a aquests dons de Déu amb major generositat»<sup>4</sup>.

Un mes abans de ser elevat a la càtedra de Pere amb el nom de Joan Pau I, el Cardenal de Venècia, glossant una frase de sant Josepmaria a *Converses*, havia escrit: «Les "realitats més vulgars" són la feina que ens toca fer cada dia, les "brillantors divines que reverberen" són la vida santa que hem de portar. Escrivà de Balaguer, amb l'Evangeli, deia contínuament: Crist no ens demana una mica de bondat, sinó molta bondat. Però vol que l'assolim no mitjançant accions extraordinàries, sinó amb accions comunes. La manera d'exercitar aquestes accions és el que no ha de ser comú»<sup>5</sup>.

Recullo només unes pinzellades que emmarquen la figura de sant Josepmaria, un sant que -com va afirmar també Pau VI- ja no pertany a l'Obra en exclusiva, sinó que és propietat de l'Església universal. Amb quina alegria veiem estendre la devoció al nostre Pare en el món sencer, entre persones de totes les races i condicions! En veritat ha arribat «a constituir en molts països un autèntic fenomen de pietat popular»<sup>6</sup>. Però no podem oblidar que, amb la nostra conducta quotidiana, ens toca recordar què és l'Opus Dei, i com s'ha d'intentar servir més i més l'Església, les ànimes.

Tota la nostra gratitud a Déu -amb sentiments i fets- adquireix més intensitat en commemorar el desè aniversari de la canonització. Moltes vegades us he impulsat a mantenir molt vius en la memòria i en el cor els esdeveniments del 6 d'octubre de 2002, redescobrint la seva constant actualitat. Aquesta data -que tant solc ha deixat en milions de persones, i no exagero- resulta especialment adequada per meditar amb profunditat la vocació a la santedat en les circumstàncies quotidianes de l'existència, que totes i tots hem rebut, demanant llums al Senyor per intercessió de sant Josepmaria per respondre fidelment a aquesta crida.

En les converses del nostre Pare amb els *Custodes*, aflorava moltes vegades la seva confiança en les seves filles i en els seus fills, de llavors i de tots els temps futurs. Ahora,

---

<sup>2</sup> Beat Joan Pau II, *Litteræ decretæles per a la canonització del beat Josepmaria Escrivà de Balaguer*, 6-X-2002.

<sup>3</sup> Testimoni de Mons. Thomas Muldoon, Bisbe Auxiliar de Sidney, 21-X-1975 (cf. Flavio Capucci, "Josemaría Escrivá, santo", Ed Rialp. Madrid 2009, p. 52).

<sup>4</sup> Testimoni del Venerable Servent de Déu Álvaro del Portillo, 5-III-1976/19-VI-1978 (cf. cit., P. 53).

<sup>5</sup> Cardenal Albino Luciani, article a "*Il Gazzettino*", Venècia, 25-VII-1978 (cf. cit., Pp. 48-49).

<sup>6</sup> Congregació per a les Causes dels Sants, *Decret sobre les virtuts heroiques*, 9-IV-1990 (cf. cit., P. 83).

afegia que no cessava d'insistir al Senyor que s'estengués entre ells una idea mare, de manera que fos una constant en l'ànima de cada dona i de cada home de l'Opus Dei: que no estem fent una tasca bona, de major o menor categoria, sinó que Déu ens ha ficat en un disseny diví de complet servei a l'Església, a les ànimes, a la humanitat. Ens remarcava que cal que dia rere dia filem fi en el nostre mirar Crist, perquè com més intensament ho fem, més ens acostarem als nostres iguals, despertant en tots els ambients la gran i incomparable alegria de viure de fe. El nostre Fundador s'aturava en els desitjos apostòlics que el consumien en els primers anys, i sempre, perquè en contemplar tants llocs on la gent es desentenien de la fe, demanava al Cel que sabéssim portar als llocs més diversos l'amistat de Déu amb la humanitat, persona a persona.

Per apuntalar aquesta idea mare, ens poden servir unes paraules del Cardenal Ratzinger el dia de la canonització, en què subratllava la docilitat de sant Josepmaria a la Voluntat divina. El llavors prefecte de la Congregació per a la Doctrina de la Fe feia unes incisives consideracions sobre la figura del nostre Pare, a qui s'aplicava una frase de la Sagrada Escripura en la qual s'afirma que *Moisès parlava al Senyor a cara a cara, com un home parla amb un altre*<sup>7</sup>: «Em sembla que, tot i que el vel de la discreció ens ocultis tants detalls (...), es pot aplicar perfectament a Josepmaria Escrivà aquest "parlar com un home parla amb un altre", que obre les portes del món perquè Déu pugui fer-se present, obrar i transformar-ho tot»<sup>8</sup>.

El 6 d'octubre és també un altre aniversari de la història de l'Opus Dei, doncs el 1932, durant un curs de recés espiritual, el nostre Pare va començar a invocar com a patrons de l'Obra els arcàngels Miquel, Gabriel i Rafael, i els Apòstols Pere, Pau i Joan, considerant-los d'aleshores ençà patrons de les diverses direccions de l'apostolat de l'Opus Dei. Em va causar i em causa molta alegria la coincidència d'aquest aniversari amb el dia de la canonització del nostre Pare, sembla com si el Senyor hagi volgut assenyalar, un cop més, que hem d'avançar sempre pels camins que va obrir el nostre Fundador amb fidelitat plena en el voler diví, sense apartar-nos en res del camí que ens va marcar amb els seus ensenyaments i la seva vida santa. Avui podem preguntar-nos com és el nostre seguiment de Crist en aquesta petita part de l'Església que és l'Opus Dei. Ens esforcem cada dia per seguir les petjades de sant Josepmaria? Recorrem sovint als nostres sants patrons i als Àngels Custodis? Acudim amb fe a la seva intercessió en treure endavant les diverses iniciatives apostòliques?

L'endemà d'aquesta data, el 7 d'octubre, s'inaugura una nova Assemblea ordinària del Sínode dels Bisbes, al voltant del tema de la nova evangelització. Doneu suport a les seves tasques amb pregària i sacrifici, amb l'ofertament de la feina, amb una especial proximitat al Sant Pare i als Pastors en comunió amb ell.

Poc abans, el dia 4, el Papa té previst fer un pelegrinatge al santuari de Loreto. Acompanyem-lo demanant la intercessió de la Verge Santíssima pels fruits d'aquesta Assemblea i de l'Any de la fe, que s'inaugurarà l'11 d'octubre. Us he enviat, fa pocs dies,

---

<sup>7</sup> Ex 33, 11.

<sup>8</sup> Cardenal Joseph Ratzinger, "Dejar obrar a Dios", article publicat en "L'Osservatore Romano", 6-X-2002 (cfr. cit., p. 154).

una llarga carta suggerint maneres concretes de participar en aquest Any, per això no m'aturo més en aquest punt. Només us insisteixo que recorrem aquests mesos molt a prop de la nostra Mare la Verge, acollits sota el seu mantell. No oblidem que precisament l'11 d'octubre de 1943, aleshores festa de la Maternitat divina de Maria, va ser quan l'Obra va rebre el *nihil obstat*, la primera aprovació de la Santa Seu.

Abans de concloure el mes de setembre, he anat a Zürich, i des d'allà m'he desplaçat a Einsiedeln, lloc marià on el nostre Pare i l'estimadíssim Mons. Álvaro van acudir en tantes ocasions. Allà va tenir lloc, el 1956, un Congrés General en què es va decidir el trasllat del Consell a Roma. A Santa Maria hem invocat perquè guiï els passos de tota l'Obra.

Amb vista al nou any de la història de l'Opus Dei, us prego que renoveu l'afany apostòlic a cada jornada. Llancem-nos amb optimisme a conrear la doctrina de Crist al nostre voltant, entre les persones amb qui tractem més o menys directament, i en tot el món, amb ànsies de difondre la fe catòlica i l'esperit de l'Obra per tot arreu, mitjançant la pregària i el treball santificant i santificat. Quantes persones ens esperen, en els llocs on ja treballem establement i en molts altres!

La convocatòria del Papa amb la carta apostòlica *Porta fidei*, ha de traduir-se en un temps especial que informarà la vida de tots els fills de Déu, per l'enfortiment dels nostres desitjos de santedat i per l'expansió apostòlica que el Senyor desitja que es dugui a terme. Us suggereixo que encomaneu aquestes intencions a la intercessió del beat Joan Pau II, de qui se celebra la memòria litúrgica el proper dia 22.

Amb tot afecte, us beneeix

vostre Pare

+ Xavier

Roma, 1 d'octubre de 2012.